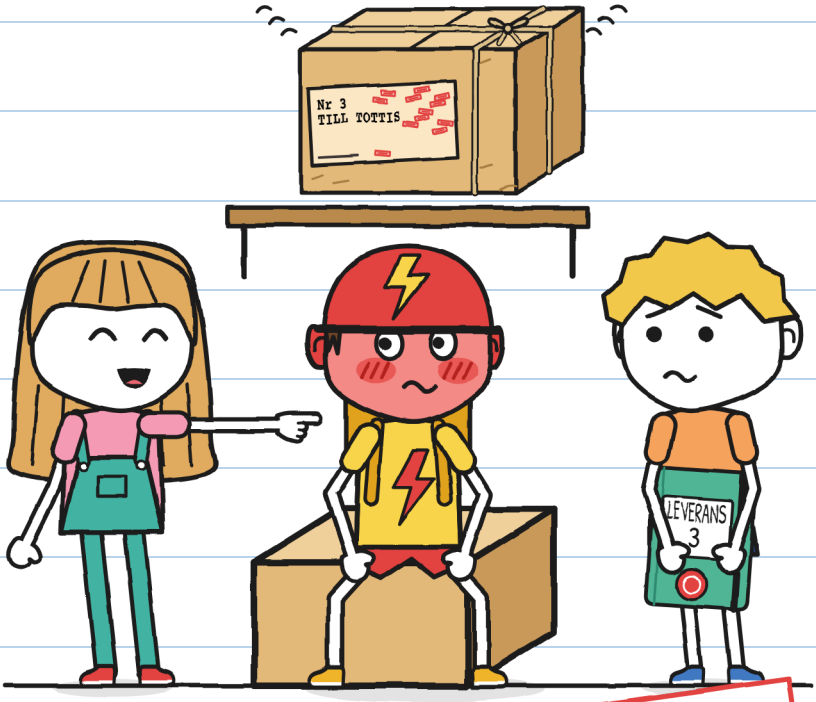
OMÖJLIGA LEVERANSER · 3

Retur, tack

Lui Eriksson

(Gunnis)

STORLEK XS
Börja läsa · 5+

OMÖJLIGA LEVERANSER · 3

Retur, tack

Text och bild: Lui Eriksson

STORLEK XS · Börja läsa · 5+

Svensk version: LinguAula

Första upplagan: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Får fotokopieras fritt, för klassrummet och för hemmet.

Bok 3 i serien.

LinguAula

Jobba med varje kapitel på linguaula.com

Inga bud skadades. Röda, ja. –J.

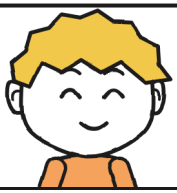
Jag läser först. –J.

Hittar du den: lämna tillbaka den. Tack.

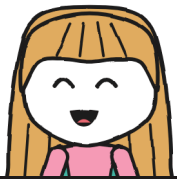
BARA I BERÄTTELSEN

Riktig cykel: se sidan 76. –J.

VEM ÄR VEM

Gunni ritar saker.

Julia skriver med grönt.

Totte blir röd.

Märta, häxan.

Zoe hittar på öknamn.

Bruno fick punka.

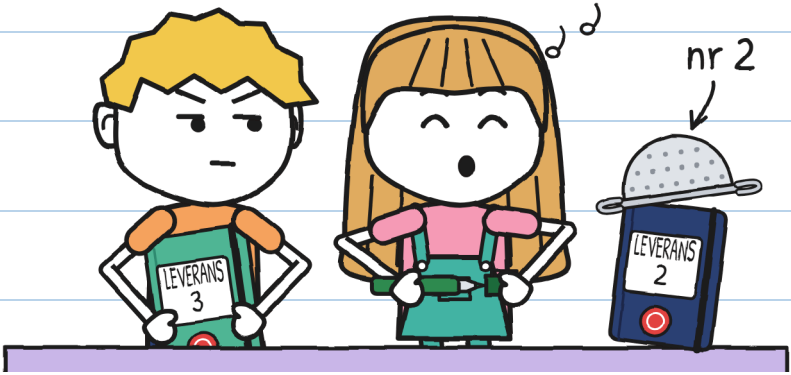
Nr 3 plingar.

R., inget namn.

LEVERANSBOK 3
av Gunni

"Hemligt": jag läser den först. –J.

Bok 2 är full. Den här
är grön. Julia skrev först.

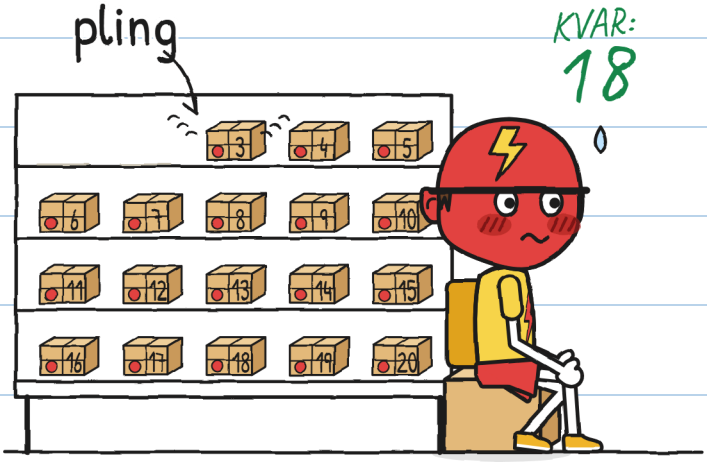
För att hjälpa. Varsågod. –J.

Jag bad inte om hjälp.

KAPITEL 1

Pling

Märta förvarar paketen
som ingen levererar.
Den där åskkvällen plingade ett paket.
Pling.

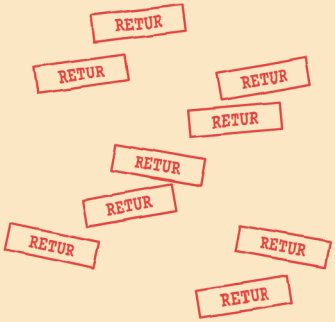

Det var nr 3. Totte blev röd.

Utan underskrift flyger returen tillbaka. Bara mottagarens underskrift räknas.

Nr 3

TILL TOTTIS

AVSÄNDARE: R.

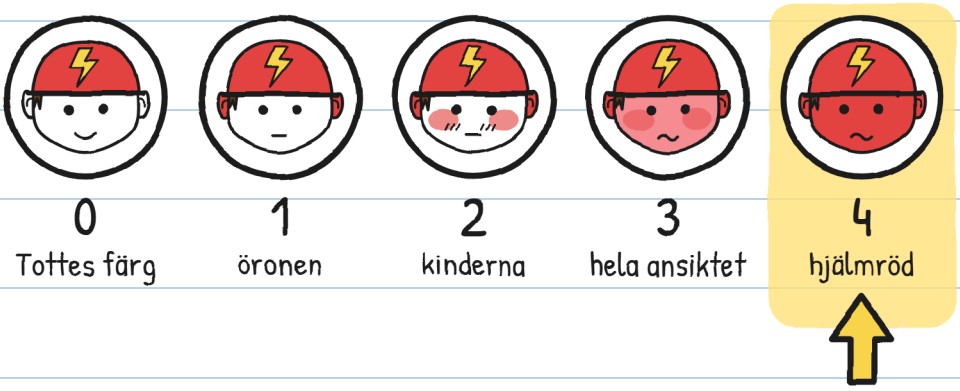
Julia läste: "Till Tot..."

Hon tystnade. Totte blev röd.

Jag läste ett halvt ord. –J.

Totte blir röd bit för bit.

TOTTES RÖDOMETER

– Det paketet kan vänta, sa Totte.

BLIXTBUD har ingen brådska.

Det var första gången

BLIXTBUD väntade.

Den kvällen: 4. Bara grönt. –J.

– Inget öppnas ikväll, sa Märta.

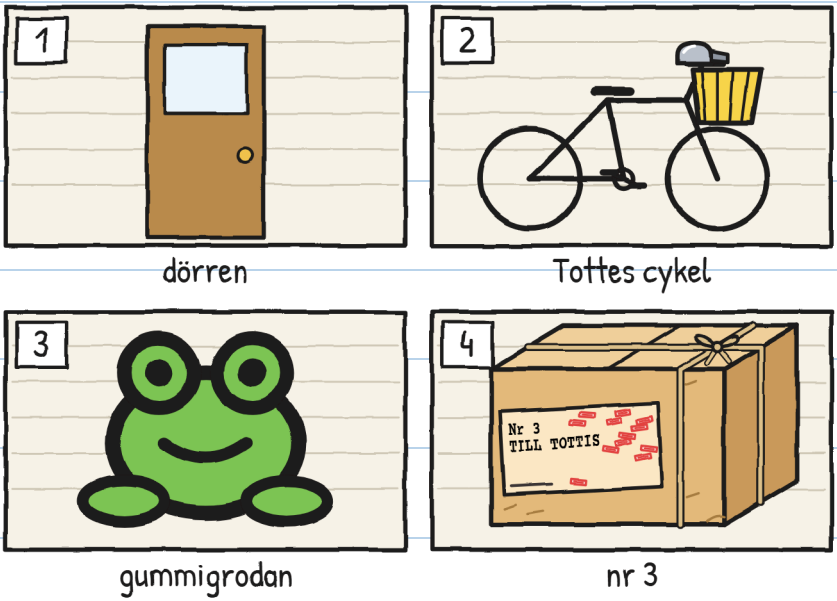
Det plingade igen: pling!

– Det var dörren! sa Julia.

När jag inte förstår

något gör jag en lista.

MISSTÄNKTA FÖR PLINGET

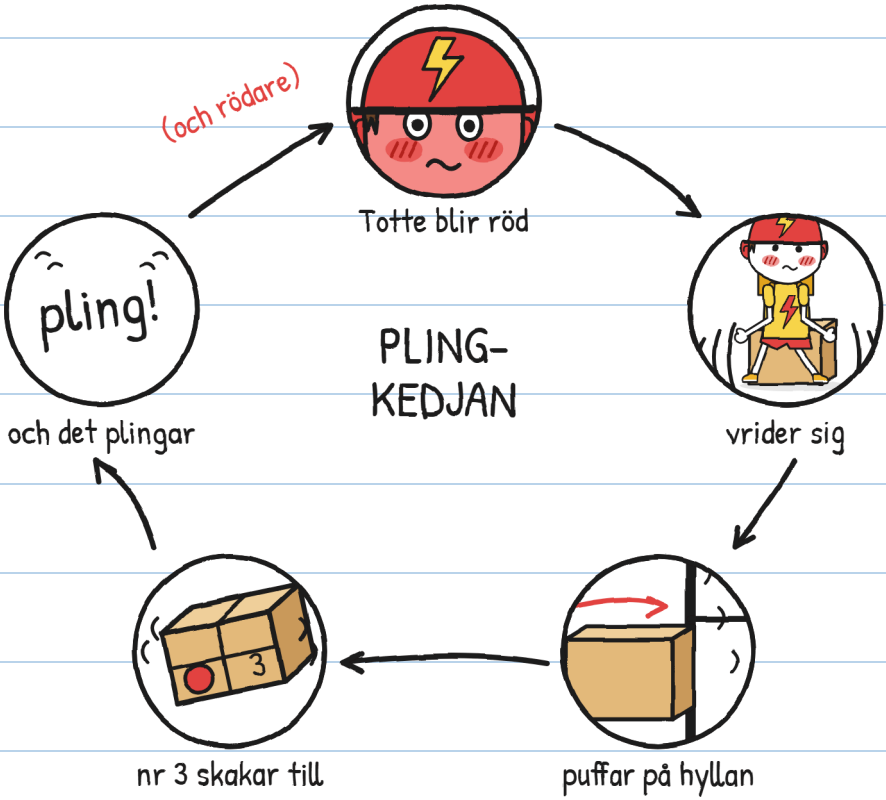
Grodan är oskyldig. –J.

Jag provade ljuden på trottoaren.
Dörr, klocka, groda:
skriiik, KRIIING, pip.

Inget lät så. Totte rörde sig.
Pling.

Tottes låda rörde vid hyllan.

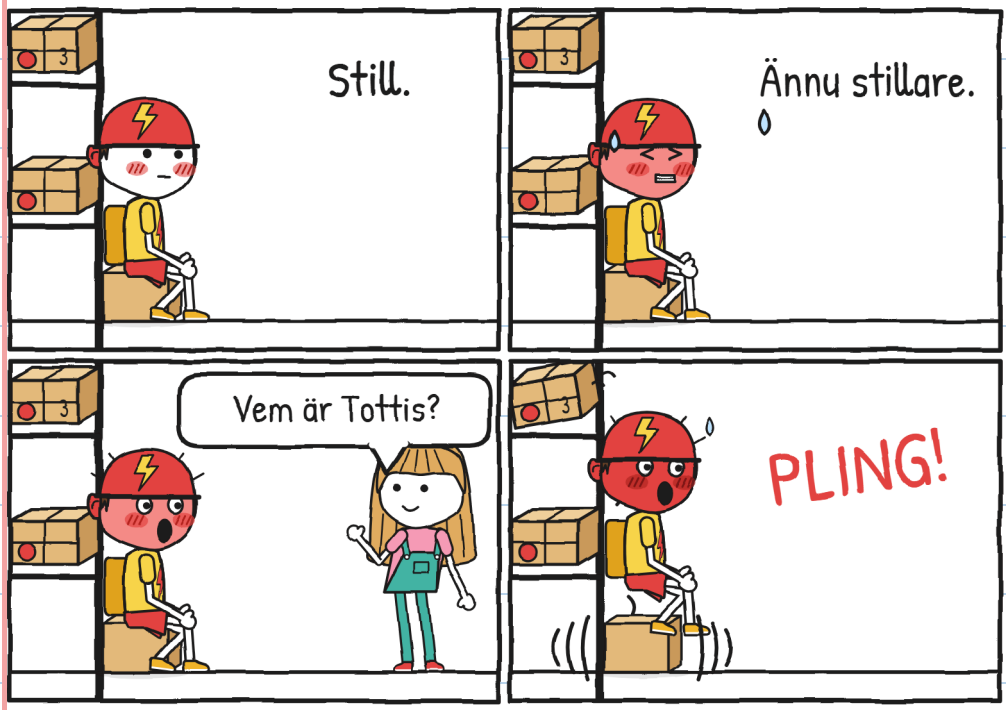

Det var ingen magi. Det var Totte.

Något plingar inuti.

Som jag. –J.

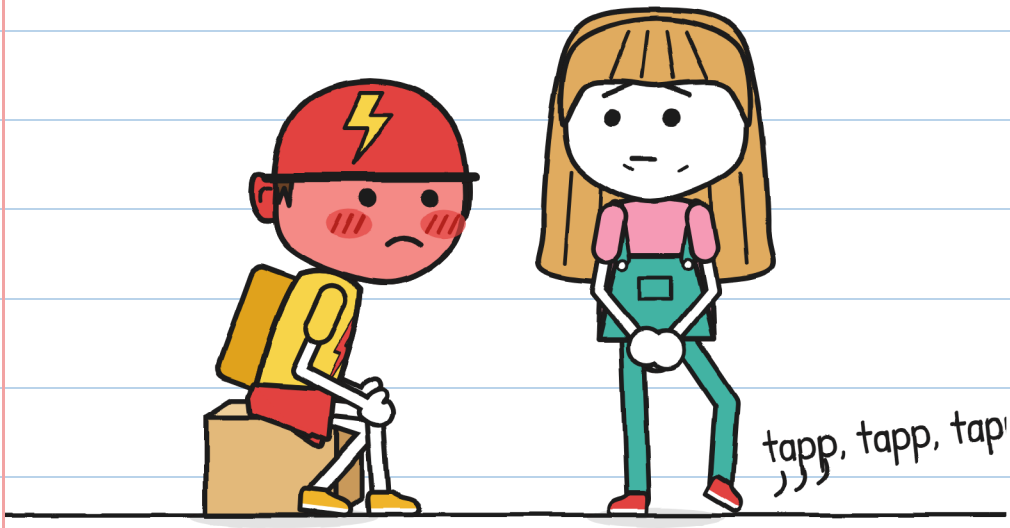
Totte bestämde sig för att sitta still. Det varade så här länge:

Frågor puffar inte på hyllor. –J.

Den här gjorde det.

– Det var jag, sa Totte. Som liten.
Julia hade massor
av frågor. Hon slöt munnen.

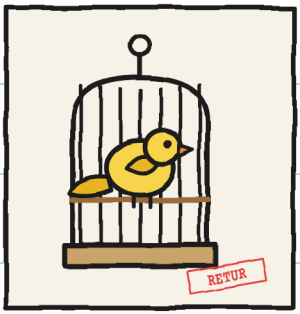
– Jag frågar inte mer, sa Julia.
Foten rörde sig hela tiden.

Frågor jag inte ställde: nio. –J.

– Varför tog du det aldrig dit? frågade jag.

– Jag körde ut det tolv gånger. Ingen gata, inget nummer, inget efternamn.

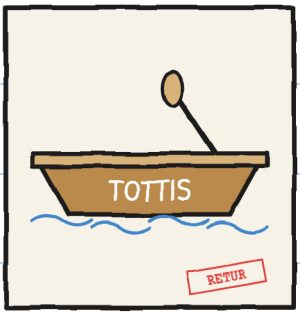
MÄRTAS TOTTISAR

1. En kanariefågel.
(Gäller inte.)

2. Don Antonio, 71 år.
("Det skulle jag önska".)

3. En båt från kanalen.
(Den har inga händer.)

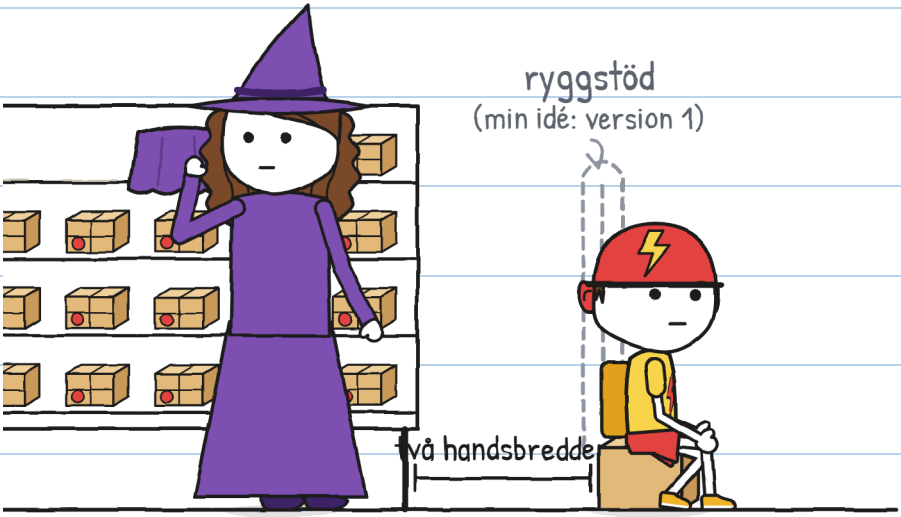
– Och Totte? frågade Julia.

– Ingen sa vad han hette, sa Märta.

Märta täckte över nr 3.

Hon flyttade Tottes låda.

– Nu kan du röra dig.

Totte kunde ha cyklat

därifrån. Han satte sig igen.

Ingen bad om ett ryggstöd. –J.

– I morgon kommer jag, sa Totte.

– I enrum. Ingen från BLIXTBUD.

Paketet var till Totte. Ville han ha det?

Jag vet hur man hjälper. –J.

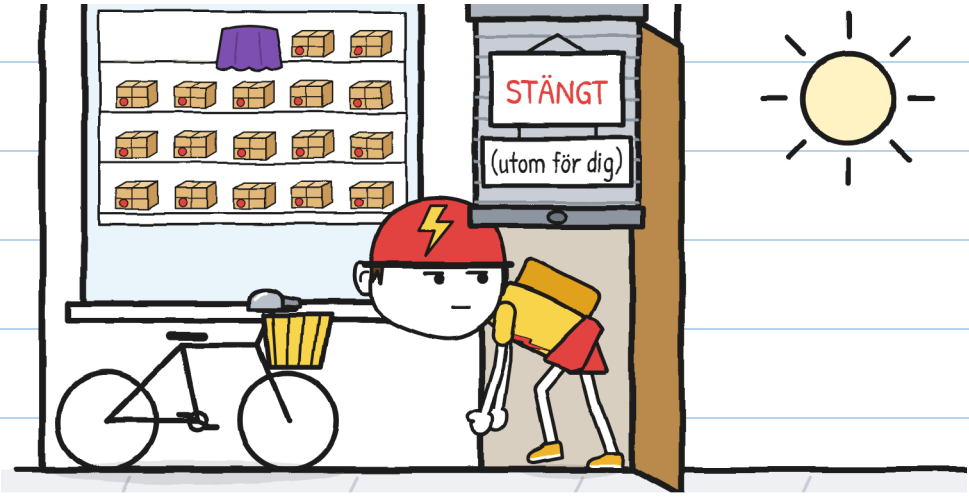
Det är det som oroar mig.

KAPITEL 2

Jag har inte sagt ja

På söndagar är affären stängd.

Totte kom klockan elva. Han tittade åt båda håll. Ingen från BLIXTBUD.

Tidigt, för säkerhets skull. –J.

Märta ställde nr 3 på disken.

– Vill du ha det?

– Jag har inte sagt ja.

– Du har inte sagt nej.

– Jag sa: ”Jag har inte sagt ja”.

Tre meningar för att slippa. –J.

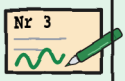
Totte tog kartongen som en het gryta.

Pling.

Han släppte den.

– Tänk om han tar den hem? sa Julia.

– Stämpeln följer bläck, sa Märta.

RÄKNAS DET SOM LEVERANS?		
	Titta på den	NEJ
	Ta i den	NEJ
	Ta hem den	NEJ
	Skriva på med bläck	JA

Vi tänker inte likadant. –J.

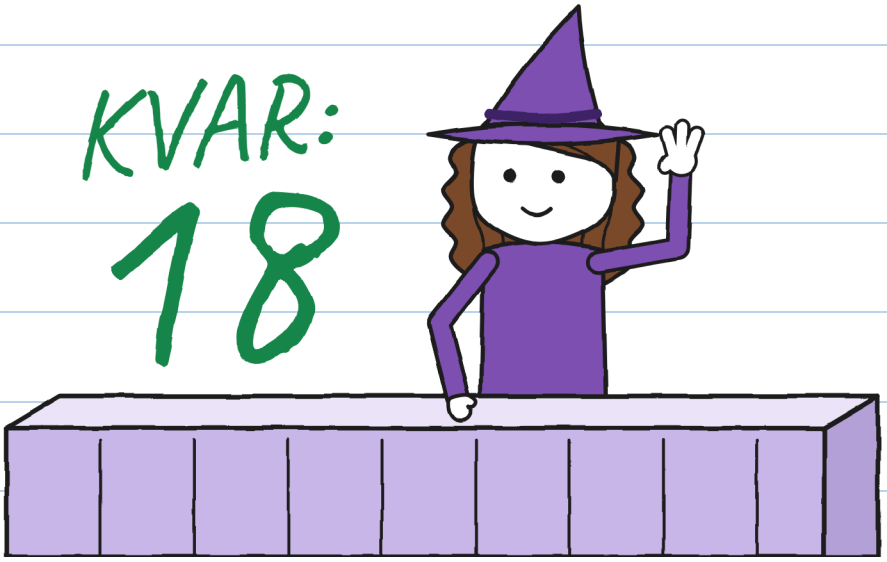
– Den här leveransen är er, sa Märta.

Tre villkor:

1. Kartongen stängd.
2. Totte måste be.
3. Underskrift: frivillig.

– Och om han aldrig vill?

– Då aldrig.

Totte var tyst i fyra minuter. För BLIXTBUD nästan en halv leverans.

– Jag tar den, stängd, sa Totte.

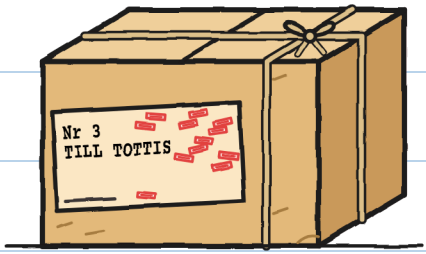
– Är det du som ber?

– Det är jag.

Jag skrev upp hur den lämnade affären:

UTLÄMNINGSKORT

- [x] Kartong: stängd
- [x] Etikett: fastsatt
- [x] Ber om det: Totte
- [ ] Underskrift: inte än

Utanför lade Totte nr 3
i korgen. Det plingade.
Totte tittade på BLIXTBUD-klockan.
– Vad? frågade Julia.
– Ingenting.

”Ingenting” var ”något”. –J.

Jag såg två BLIXTBUD-cyklar.

– Vad har du i korgen? ropade en tjej.

– En leverans.

Han ljög inte. Han vände etiketten mot sig.

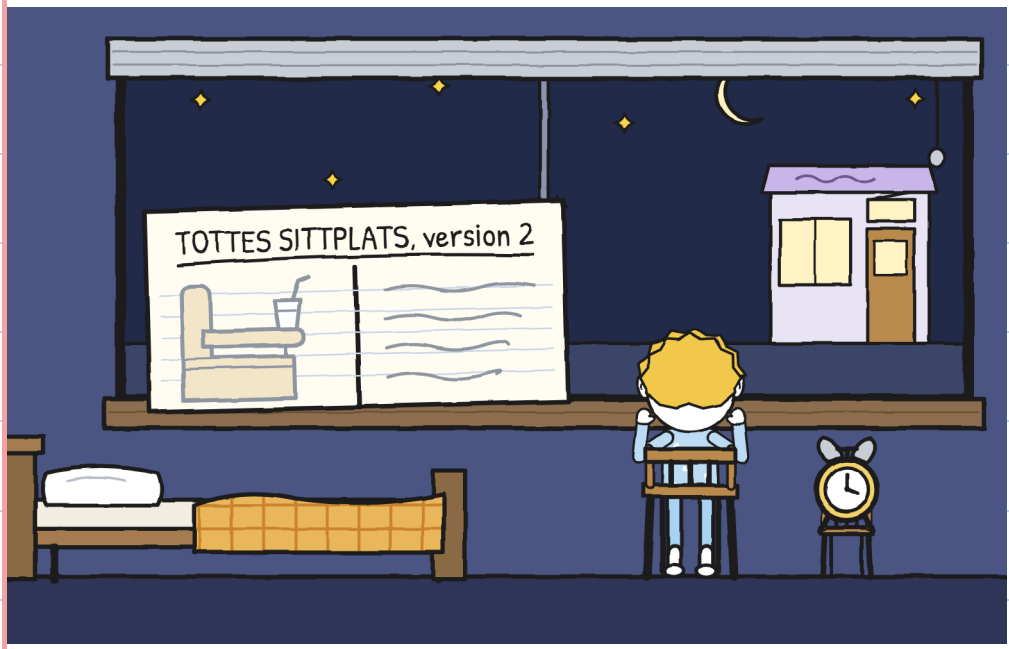
Nu förstår jag varför. –J.

Den natten lät jag rullgardinen vara uppdragen. Jag ville se om nr 3 kom tillbaka.

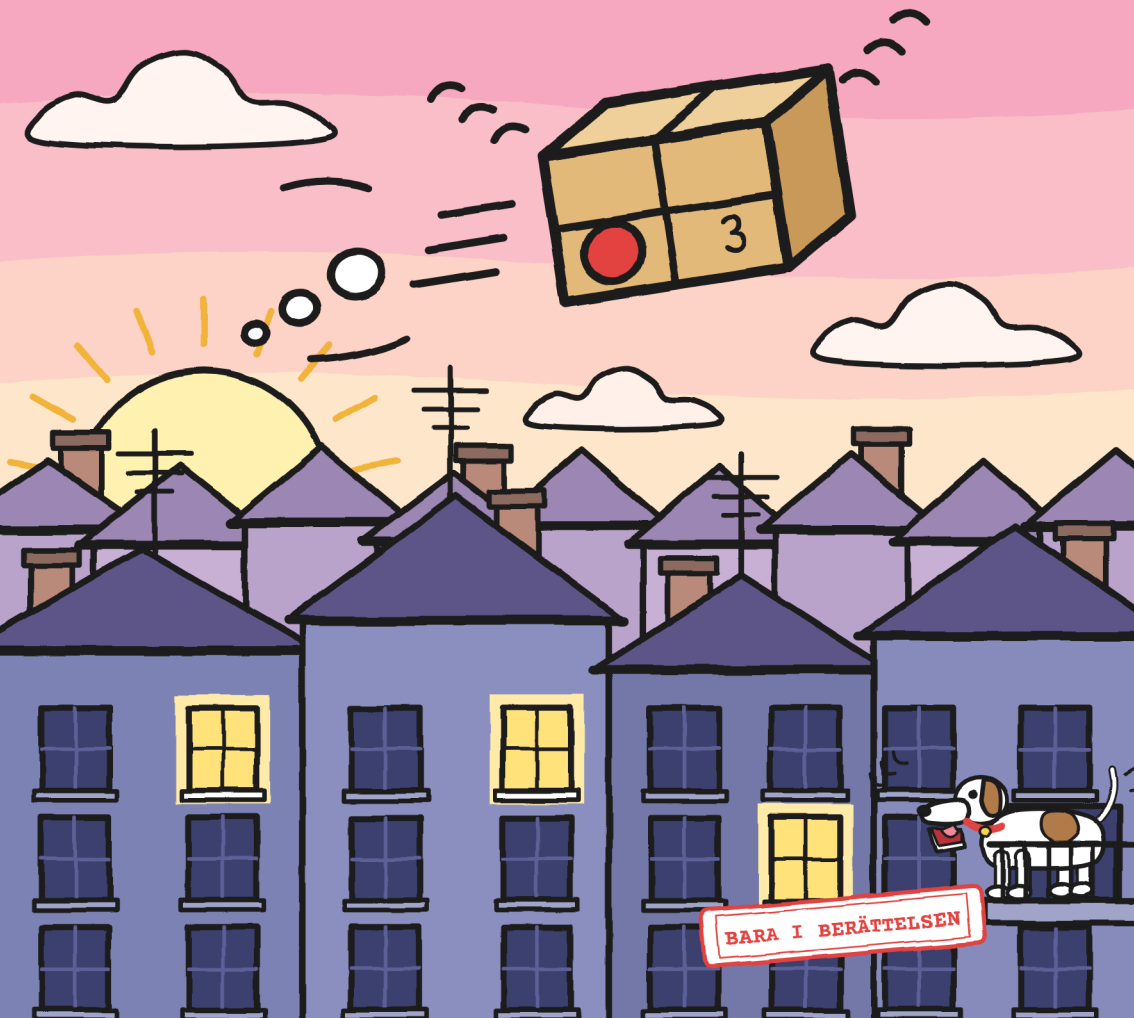
– Vad gör du vaken? sa mamma.

– Jag vaktar ett paket.

– Vakta det i pyjamasen.

I gryningen hördes nr 3.
Pling, pling, pling.
Det kom flygande över taken.

Vi gick till affären.

Nr 3 stod på sin hylla.

NR 3:S ÅTERKOMSTER

NR 13 måndag, i gryningen plingande

halva kvarteret hörde det

– Det är regeln, sa Märta.

– Ingen skrev på: det kommer tillbaka.

Redan tretton stämplar. –J.

Totte kom efter utkörningen.

Han frågade inte efter nr 3.

Totte berättade för mig:

DET TOTTE BERÄTTADE

– Jag lämnade kartongen utanför.

– Varför? frågade Julia.

– Hemma kallar de mig Tottis.

– En underskrift ordnar allt,
sa Julia. Det tar två sekunder.
Jag öppnade boken. Jag skrev
med kulpenna och tryckte hårt:

Jag håller inte med. –J.

Jag har en annan idé. –J.

KAPITEL 3

Autografer

Ett bord stod på trottoaren.

– Pulpet för autografer, sa Julia.

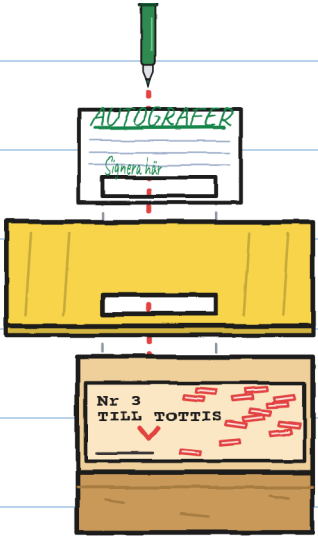
– Sedan när?

– Sedan i går.

Pulpeten hade ett ark
med ett litet fönster.
Det var nr 3, liggande.

SÅ FUNGERAR DET

1. Arket
2. Duken

3. Etiketten
4. Skriver på etiketten

– Med min tuschpenna, sa Julia glatt.
– I morgon kommer nr 3
inte tillbaka. Överraskning!

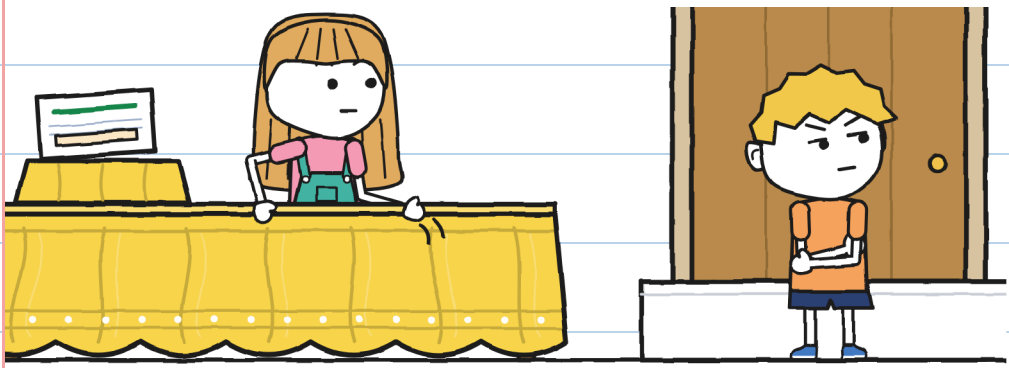
– Totte har inte bett om det, sa jag.

– Och Märta?

– Jag sa: ”Autografbord”.

Jag påminde henne om Flora.

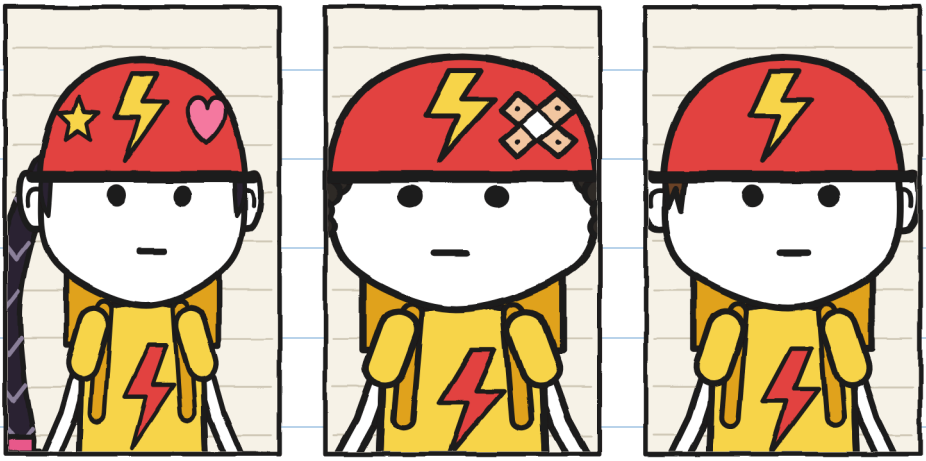
– Det är inte samma sak, sa Julia.

Mycket allvarlig. Ingen hjälp. –J.

BLIXTBUD kör förbi tio
över fem. De är tre, på rad.

BLIXTBUD-KORT

ZOE, "Raket":
snabbast.
Hon delar ut öknamnen.

BRUNO, "Punka":
fick punka en gång.
För två år sedan.

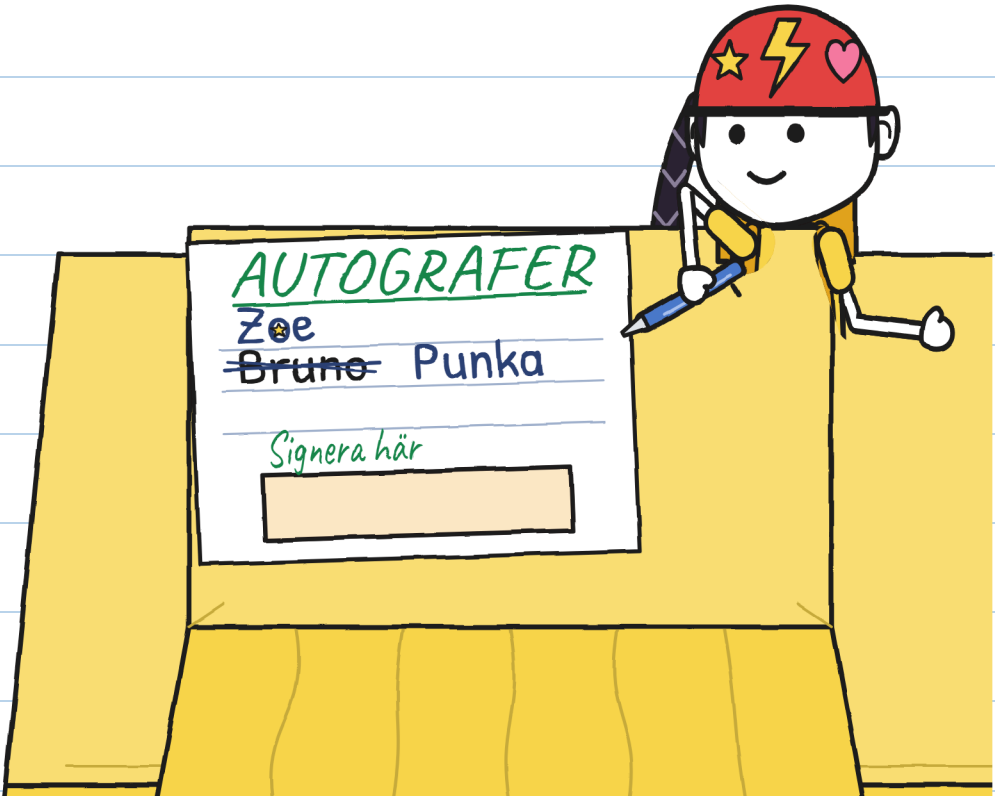
TOTTE:
inget öknamn.
Än.

– Autografer? Våra?
sa Zoe. Hon steg av cykeln.

Ingen bad dem om autografer. –J.

Zoe skrev ”Punka” över ”Bruno”.

– Öknamn sitter fast, sa Bruno.

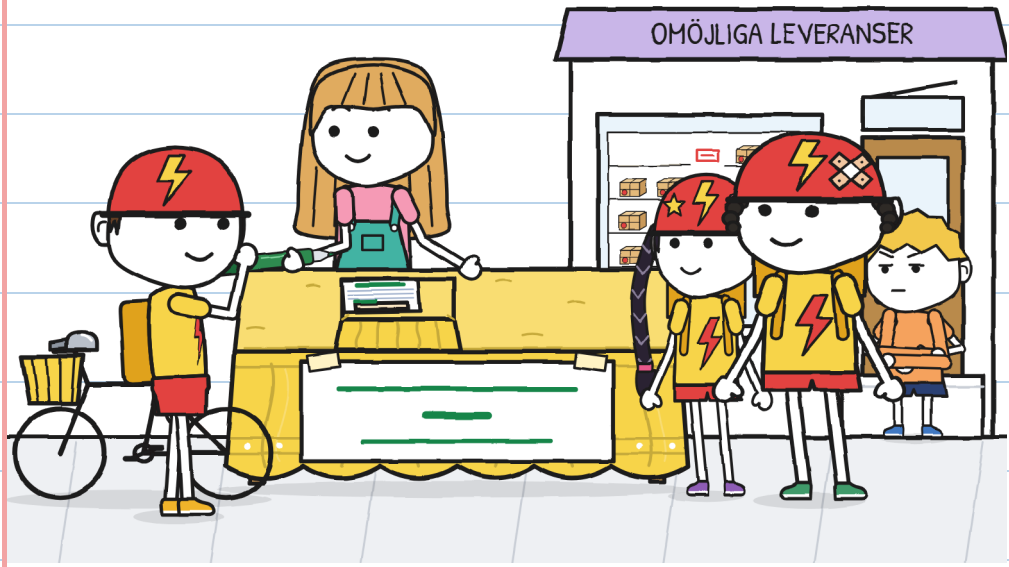

Totte satt kvar på cykeln.

– Din tur, Totte, sa Julia.

Hon gav honom sin gröna tuschpenna.

Totte klev av cykeln och rätade på sig.

Från trappsteget såg
jag allt. Jag sa inget.

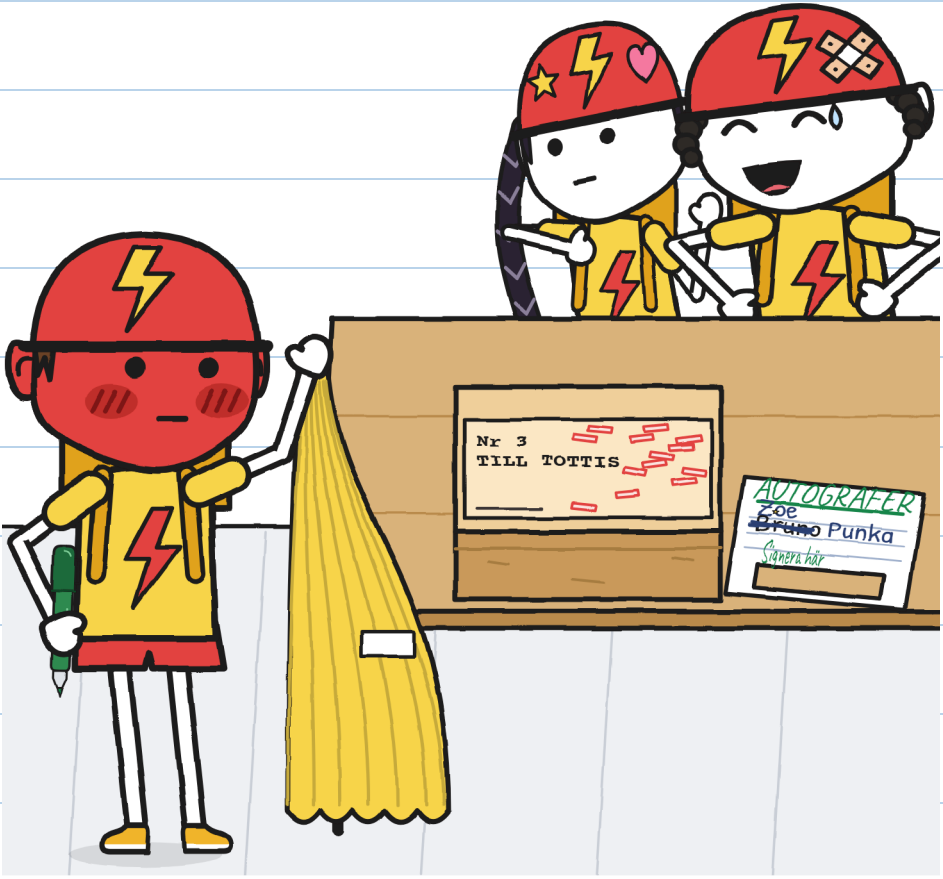
Jag reste mig.

– Totte, vänt...

Jag var för sen: under duken lät något.

Totte lyfte på duken.

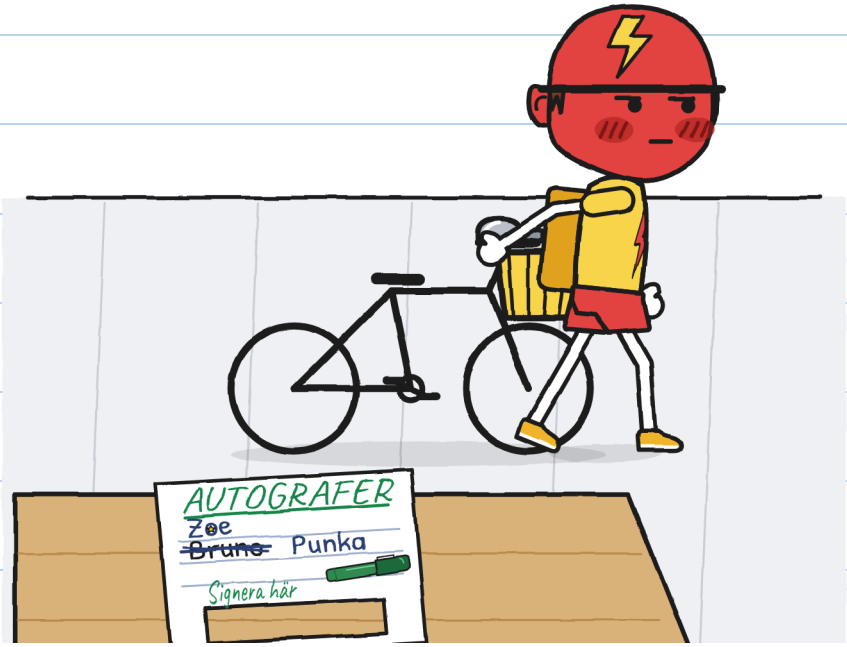

– ”Till Tot-tis”, läste Zoe.

– Tottis? log Bruno. Inte Zoe.

Totte satte på locket. Han lämnade arket utan namn.

– BLIXTBUD skriver inte under på fällor.

Det var ilskerött, inte skamrött.

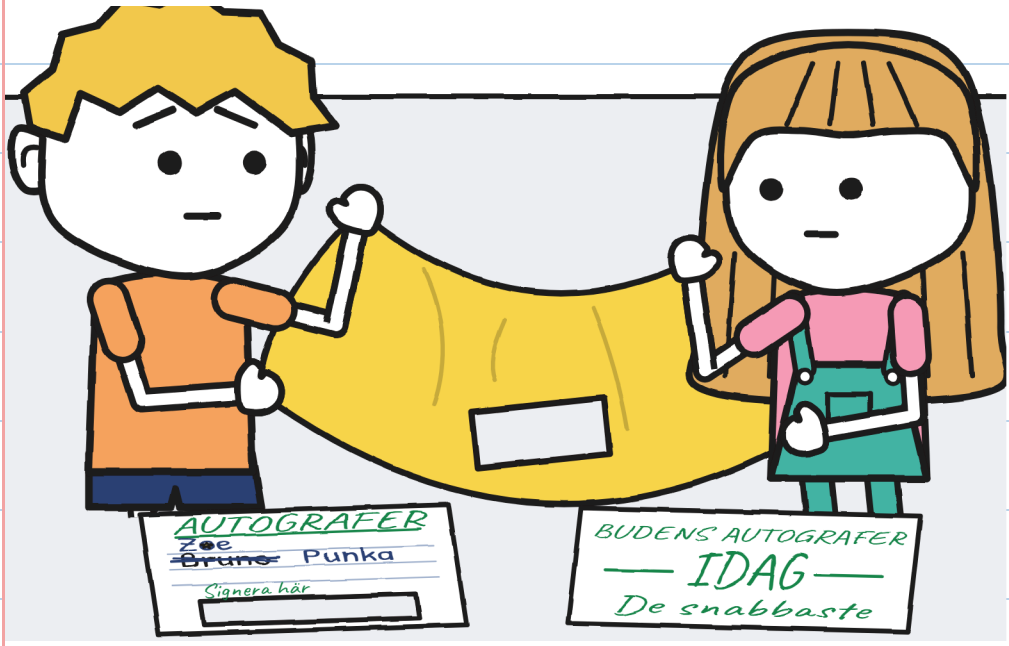
Inget nummer för den. –J.

Märta täckte över nr 3
med det lila tyget.
– Det är inte levererat, sa hon.
– Det är Tottes sak.

De åkte iväg utan att
ringa i cykelklockorna.

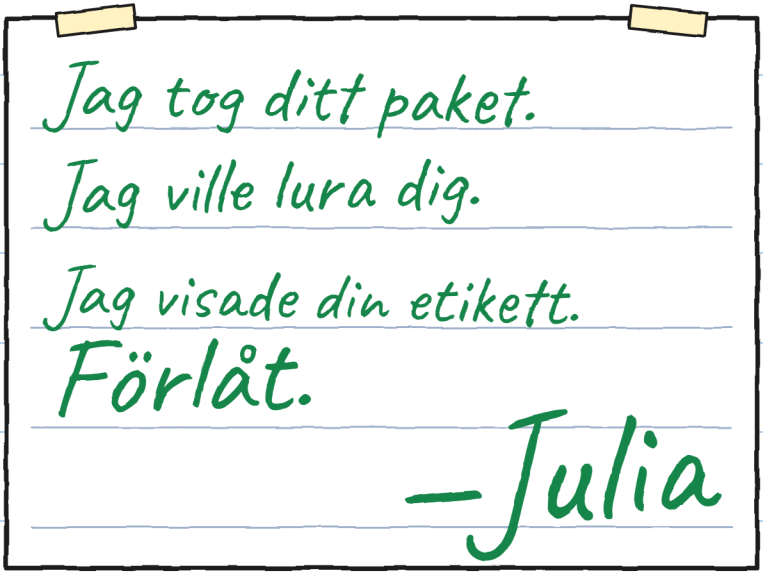
Jag hjälpte Julia att plocka ihop.
Två autografer och ett hål.
– Jag varnade för sent, sa jag.

Julia berättade allt för Märta.
– Det berättar du för Totte, sa Märta.

På onsdagen åkte Totte förbi utan att bromsa. Julia väntade med ett papper.

URSÄKTEN

Totte läste lappen från cykeln.

– Förlåter du mig?

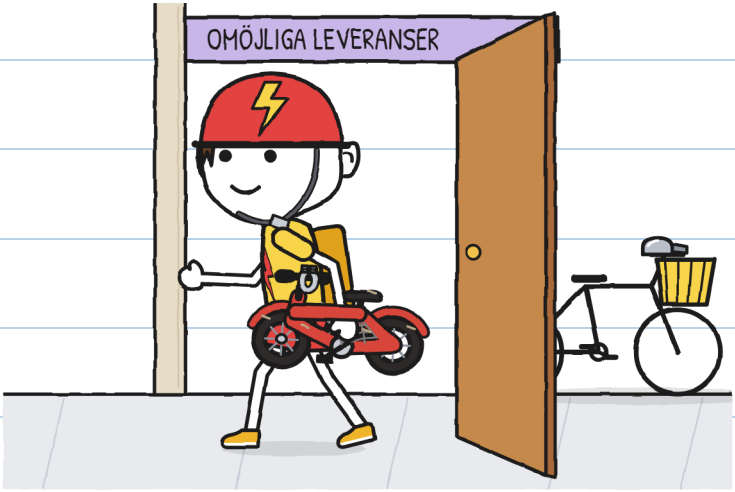
– Jag har läst den.

Jag skrev hela mitt namn. –J.

KAPITEL 4

En liten cykel

Totte kom med en liten cykel.

Det var hans cykel
från när han var liten.
– Jag tror att jag
minns ljudet, sa Totte.

– Jag vill öppna nr 3.

Märta tog oss till bakrummet.

– Att öppna är inte att skriva på.

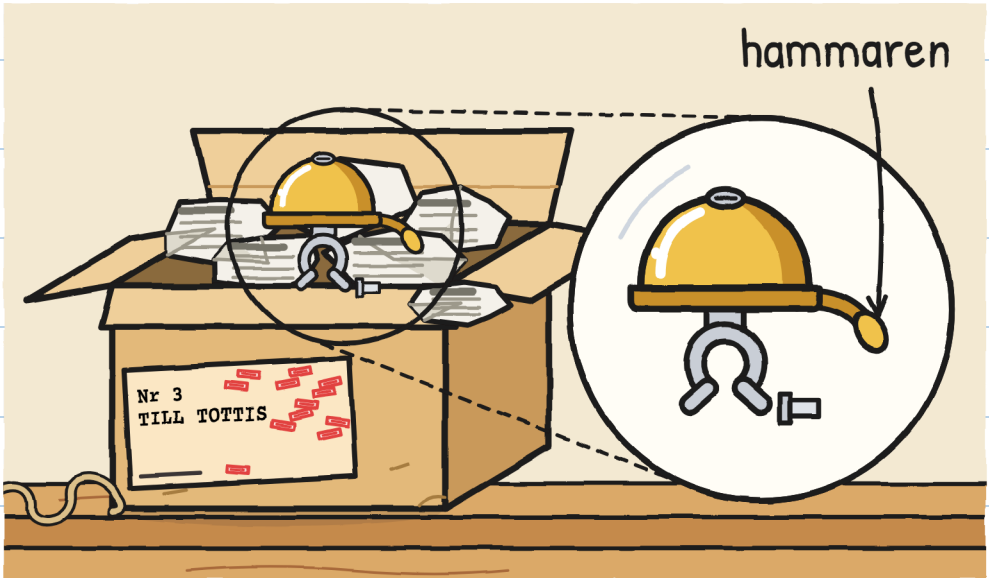
– Får jag stanna? frågade Julia.

– Rör ingenting, sa Totte.

– Jag rör ingenting.

Totte knöt upp snöret.

Mellan papperen...

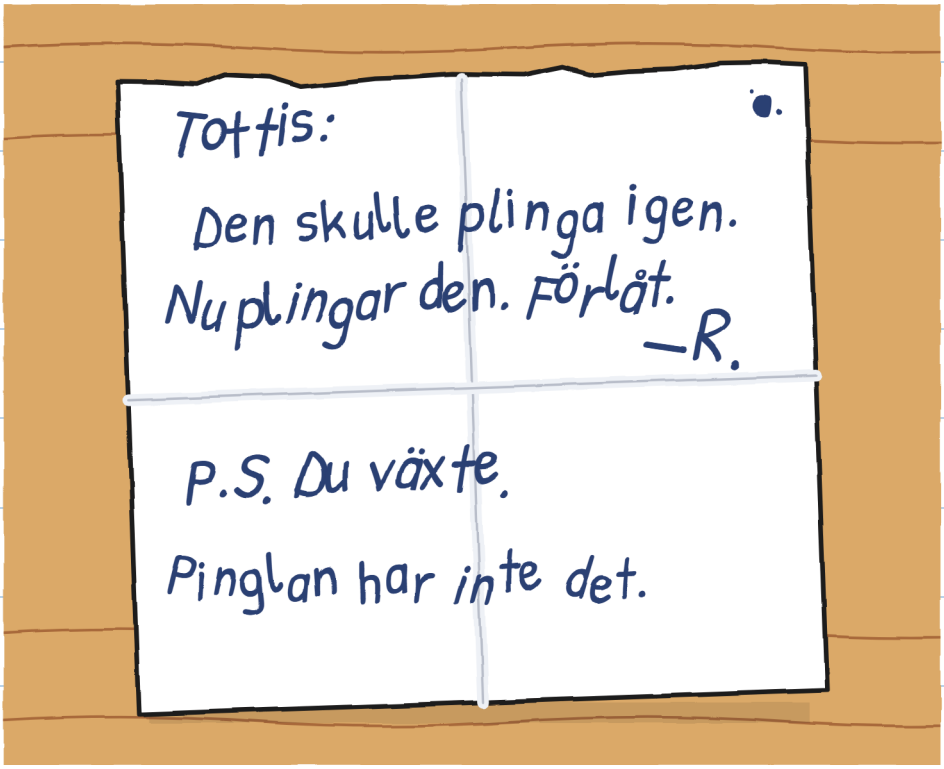
En liten cykelklocka, liten och gyllene.

Nr 1 bet. Nr 2 sprang.

Nr 3 plingar bara.

En pingla. Det gillar jag. –J.

Under låg en vikt lapp.

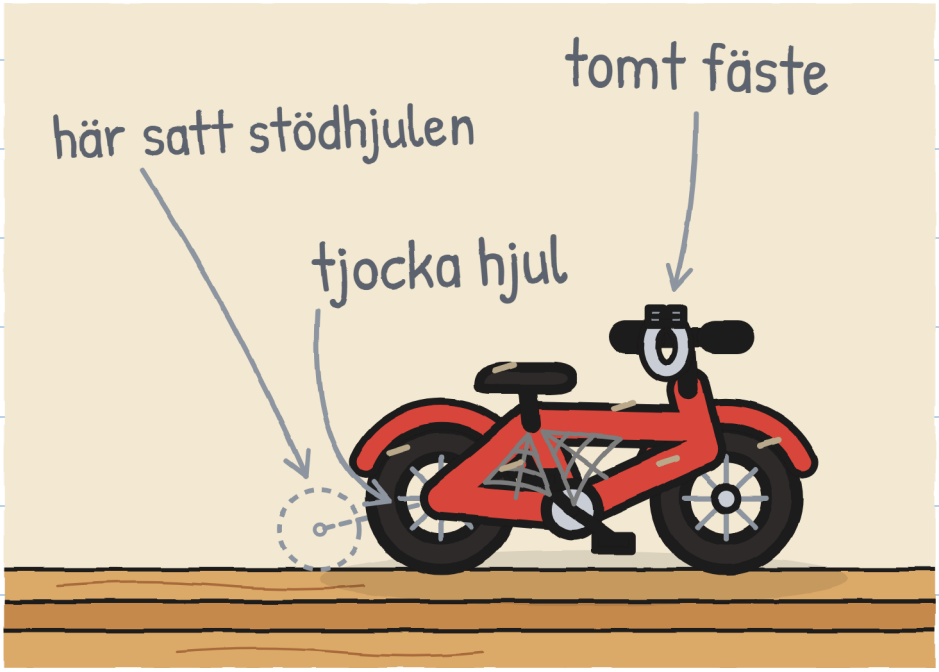

Totte läste den två gånger.

– Vilken dålig handstil, sa han.

R. levererar sent. —J.

Sedan ställde Totte den
lilla cykeln på bordet.

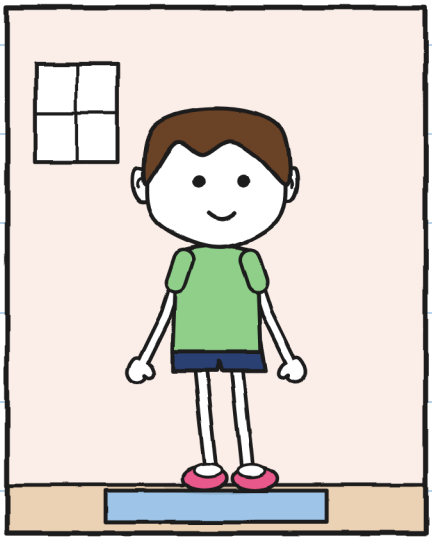

– Den var min och
slutade plinga, sa Totte.
– Någon sa: ”Jag lagar den”.
– Jag minns inte ansiktet.

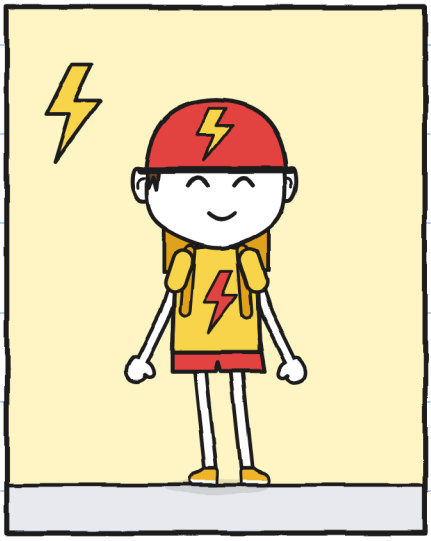
– Hemma Tottis, sa Totte.

– På BLIXTBUD Totte.

Öknamn sitter fast.

HEMMA: Tottis

PÅ BLIXTBUD: Totte

– Bruno har kallat mig

Tottis sex gånger, sa Totte.

Julia krympte.

– Får du plats än? frågade Julia.

Totte satte sig.

Han fick plats. Ungefär.

Märta log nästan.

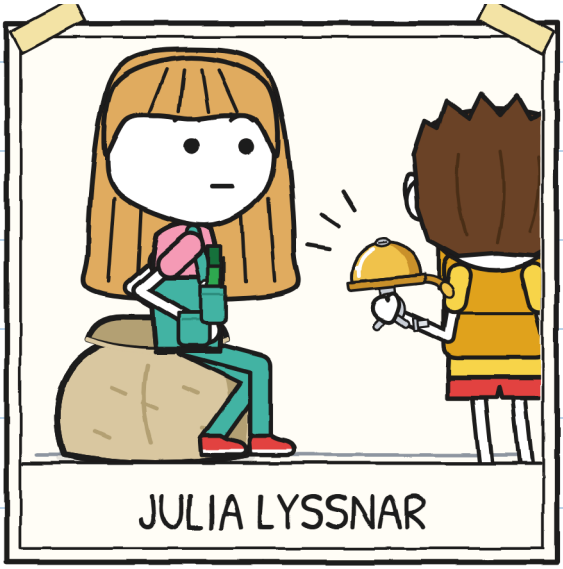
Totte skrattade också.

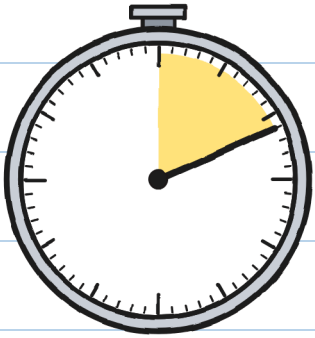
Rödometer: 0. –J.

– Du behöver inte sätta dit den, sa jag.

– Det vet jag, sa Totte.

Han tittade på mig som
för första gången.
Julia var tyst i elva
minuter och lyssnade.

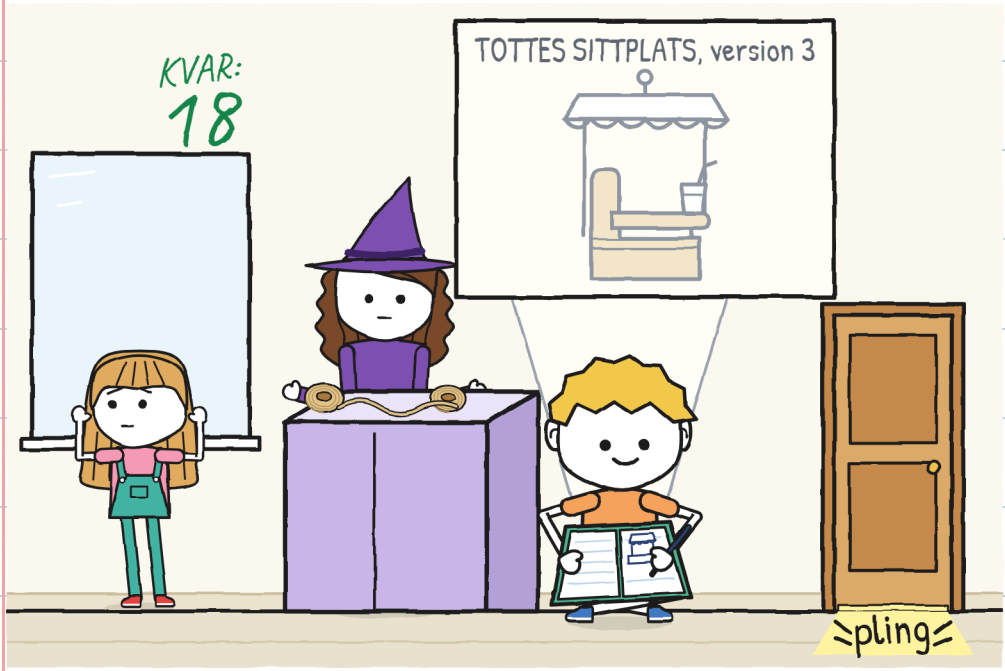
11 min

Elva minuter. Domnad tunga. –J.

– Jag vill prova den själv, sa Totte.

Vi gick ut. Totte stängde bakrummet.

Jag ritade Tottes sittplats.

Pling.

Det var samma pling som

i lördags. Sedan ett till.

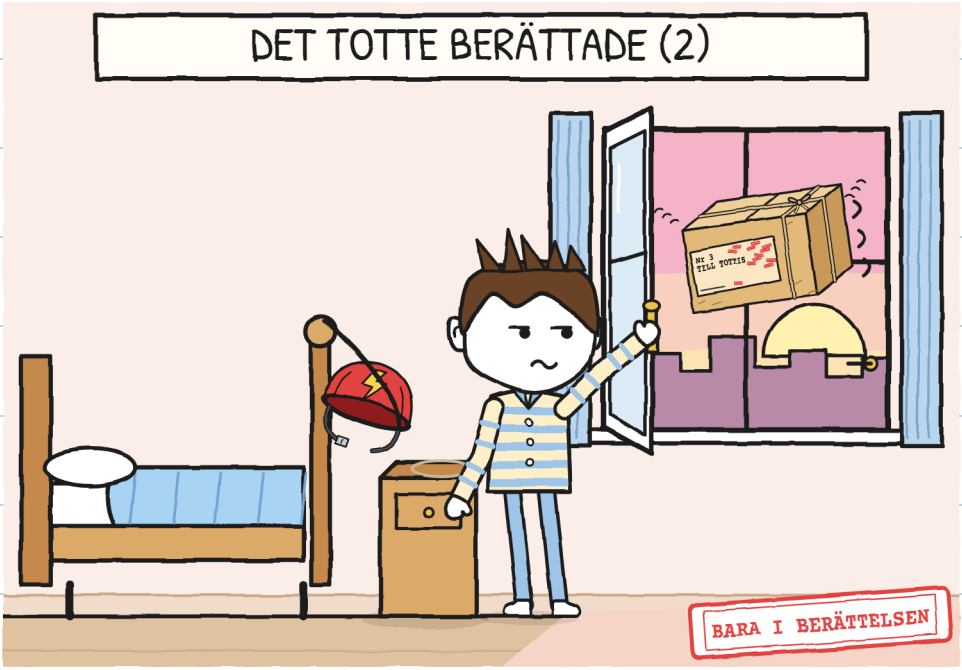
Totte kom ut med pinglan.
– Jag tar den till i morgon,
utan underskrift.
– Den kommer tillbaka
i gryningen, sa Märta.

Fjorton timmar kvar. –J.

På fredagen: återkomst nr 14.

Totte berättade för mig:

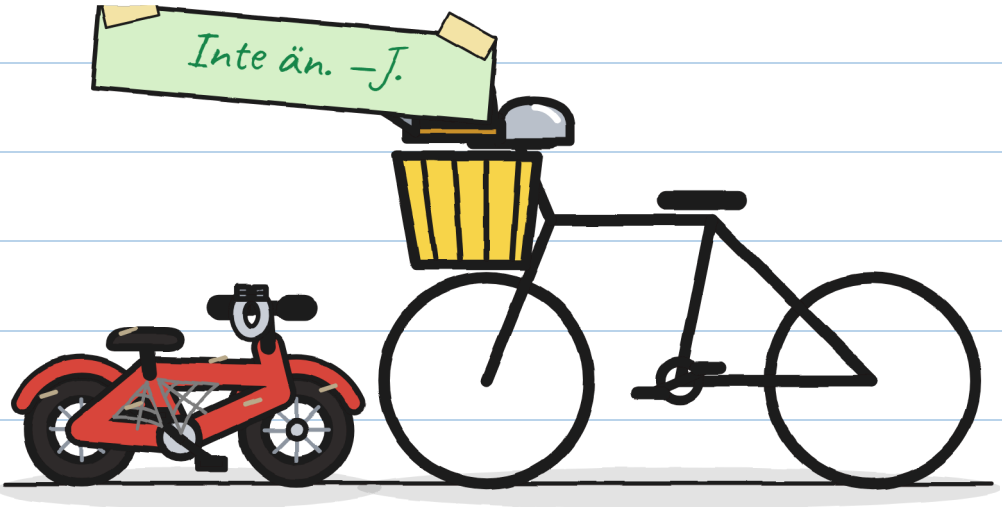
– Nr 3 sov på mitt nattduksbord.

Det bankade på rutan.

Jag öppnade fönstret.

Så artigt. –J.

Jag ritade Tottes två
cyklar. Jag lade till pinglan.
Julia klistrade en lapp ovanpå.

förut nu

Hon hade rätt. Det retar mig lite.

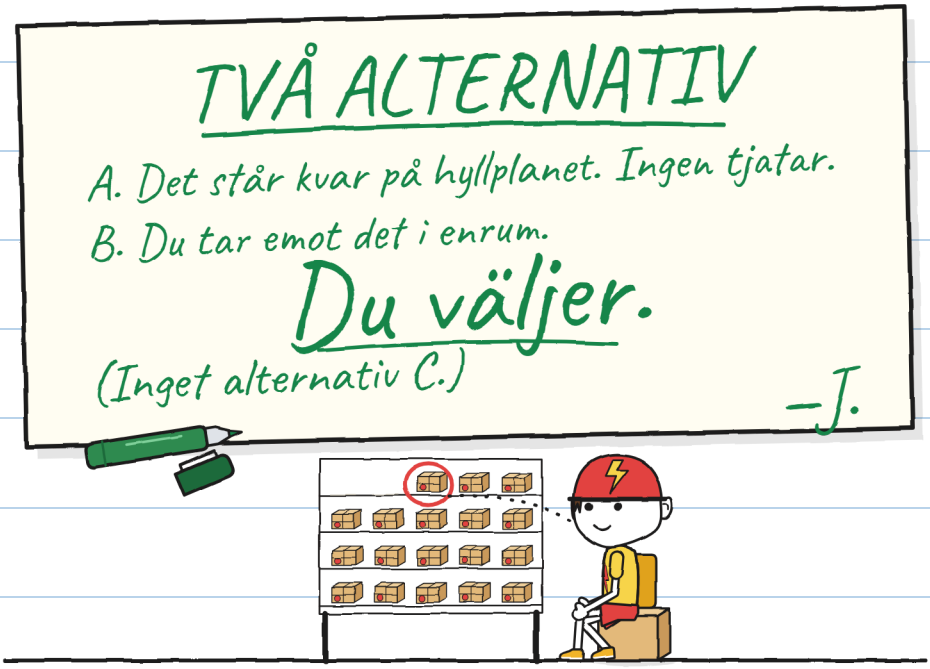
KAPITEL 5

I enrum

Nr 3 stod på hyllan. Fjorton stämplar.

Julia hade en plan. Jag blev rädd.

Ett ark med två alternativ.

– Om jag skriver på, vem vet det?

– Jag och min bok, sa Märta.

– Jag berättar inte för BLIXTBUD.

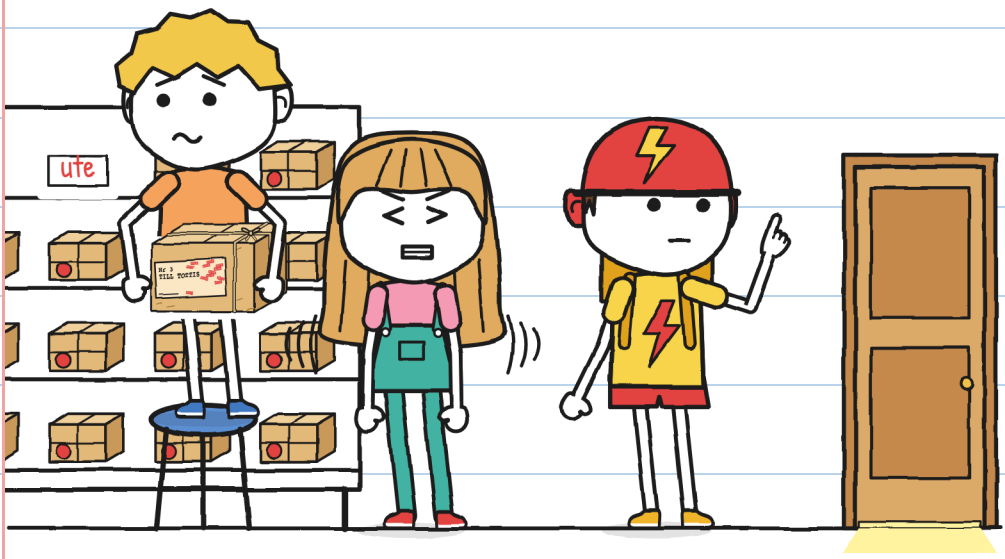
Namnen stannar i skuffen. –J.

– Jag väljer B, sa Totte.

Julia hoppade inte: hon

stod alldeles stilla.

– I bakrummet, med er två.

Totte tog fram pinglan och lappen.

– Jag tittar på det jag skriver på.

Julia blev rosa, som sin tröja.

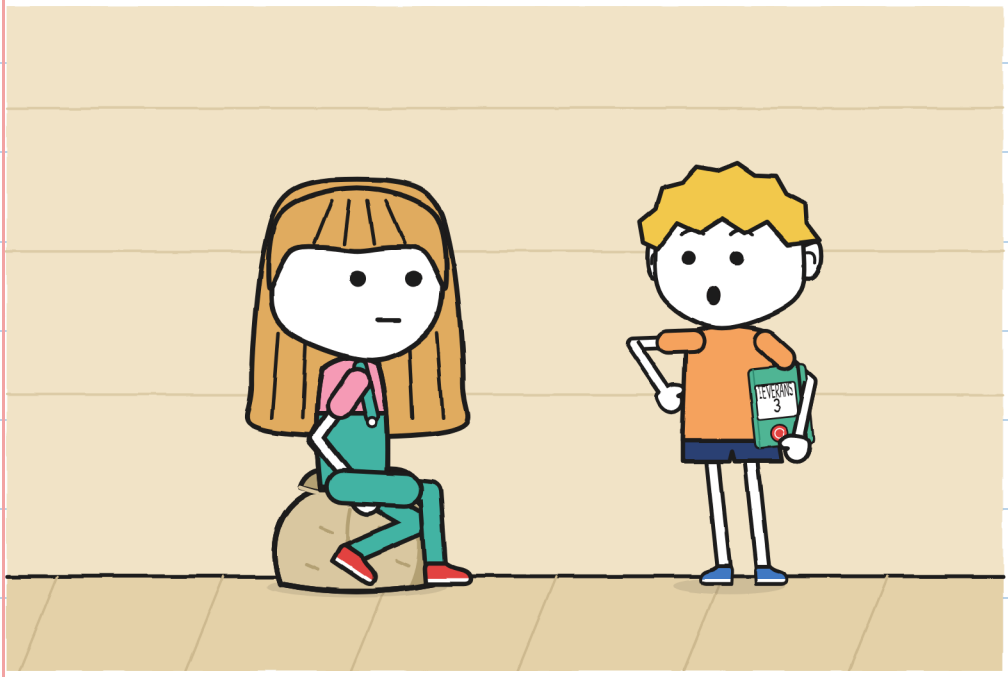

Julia satte sig på en säck.

– Vad gör du? frågade jag.

– Jag sitter på händerna,

för att inte hjälpa.

Jag stängde boken.

Sedan skrev han upp allt. –J.

Totte tog av locket
på tuschpennan och skrev på.

På etiketten stod "Tottis".
Underskriften löd "Totte".
– Det är mottagaren som
skriver på, sa Märta.

Märta skrev in leveransen.

– Får jag ändra skylten?

frågade Julia Totte.

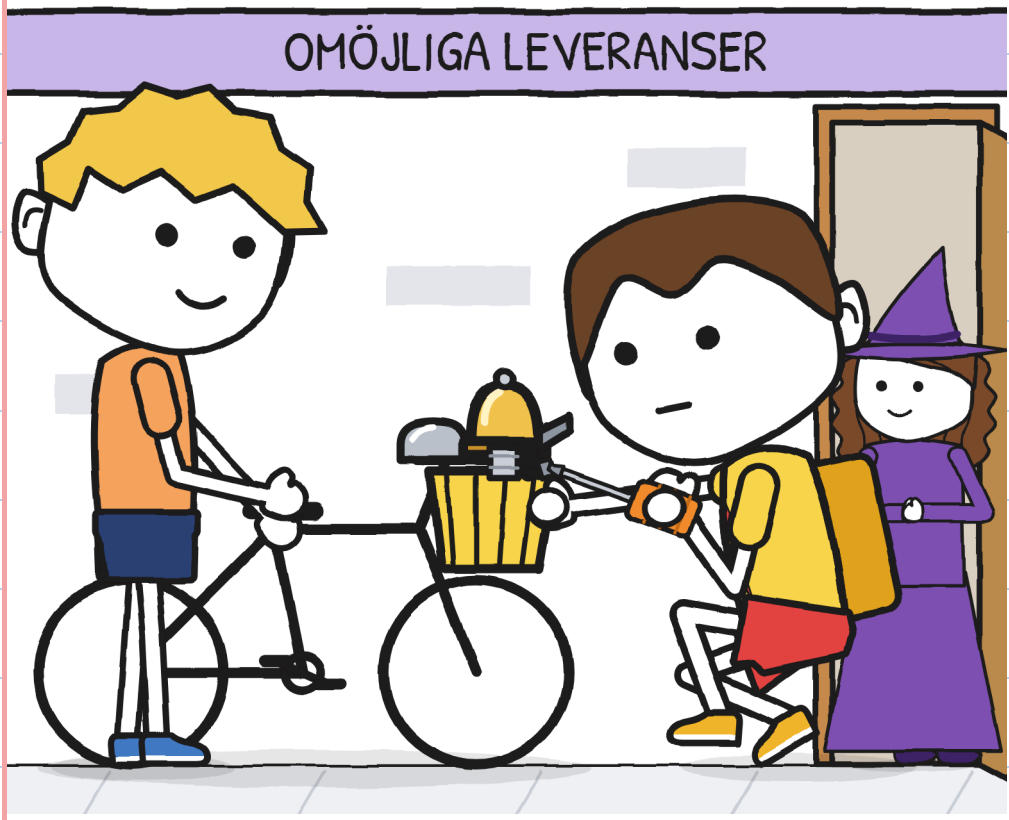
– Okej.

Jag frågade först. Notera det. –J.

– Och BLIXTBUD-klockan? frågade jag.

– Den är BLIXTBUDs. Den här är min.

Totte satte dit pinglan. Jag höll cykeln.

Pling.

– Vad är det som
plingar? frågade Bruno.
– Min pingla, sa Totte.
Jag tittade på hans öron: inget rött.

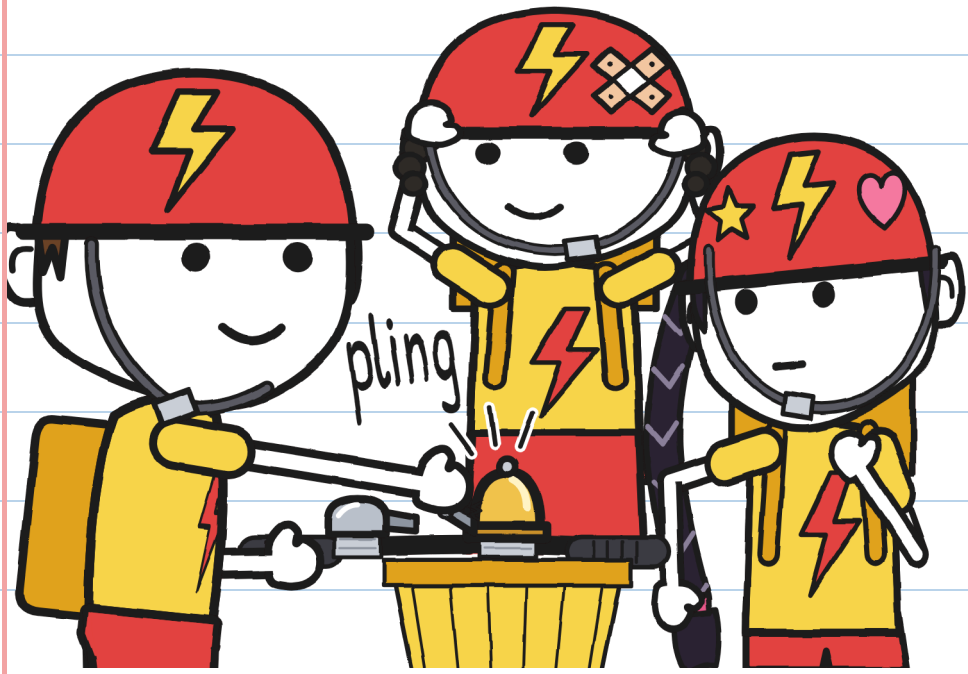

– Jag heter Totte. Och du?
– Bruno.

Totte knackade på hammaren: pling.

– Det låter bra, sa Zoe.

– Vi är sena, Totte.

Han sa "Totte". Inget mer. –J.

Åter lät jag rullgardinen vara uppe.

– Vaktar du igen? sa mamma.

– Jag vaktar att inget händer.

Tuschpenna utan lock. Grön kudde. –J.

Det grydde.
Ingenting lät.
Inte ett pling.
Det är den vackraste tystnaden på min gata.

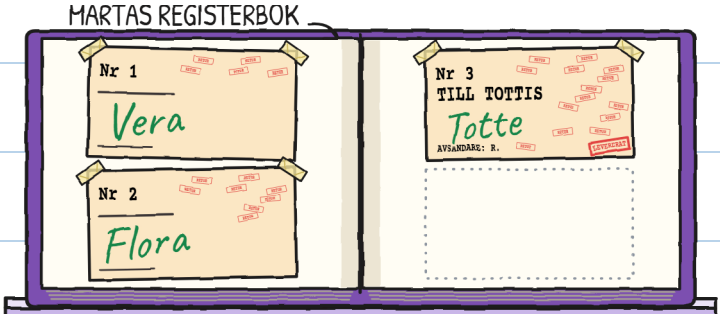
KAPITEL 6

Tills vidare

På lördagen ritade jag hyllan.

Sjutton paket. Tre luckor.

Märta klistrade in etiketten i sin bok.

Alla tre kom fram sent.

Alla tre kom fram.

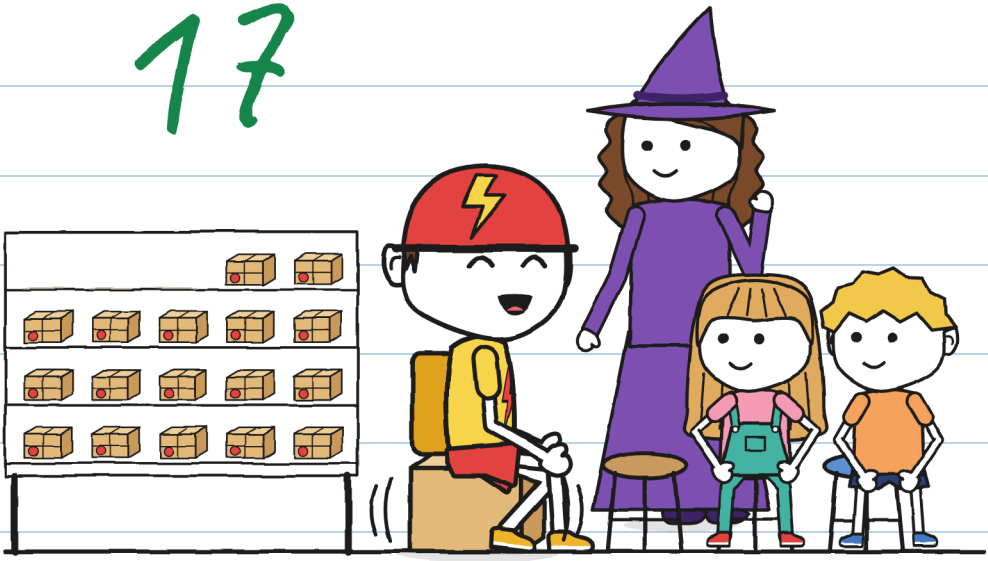
Jag gav bara tuschpennan. –J.

Totte satte sig på sin låda.

– Din plats, tills vidare, sa Märta.

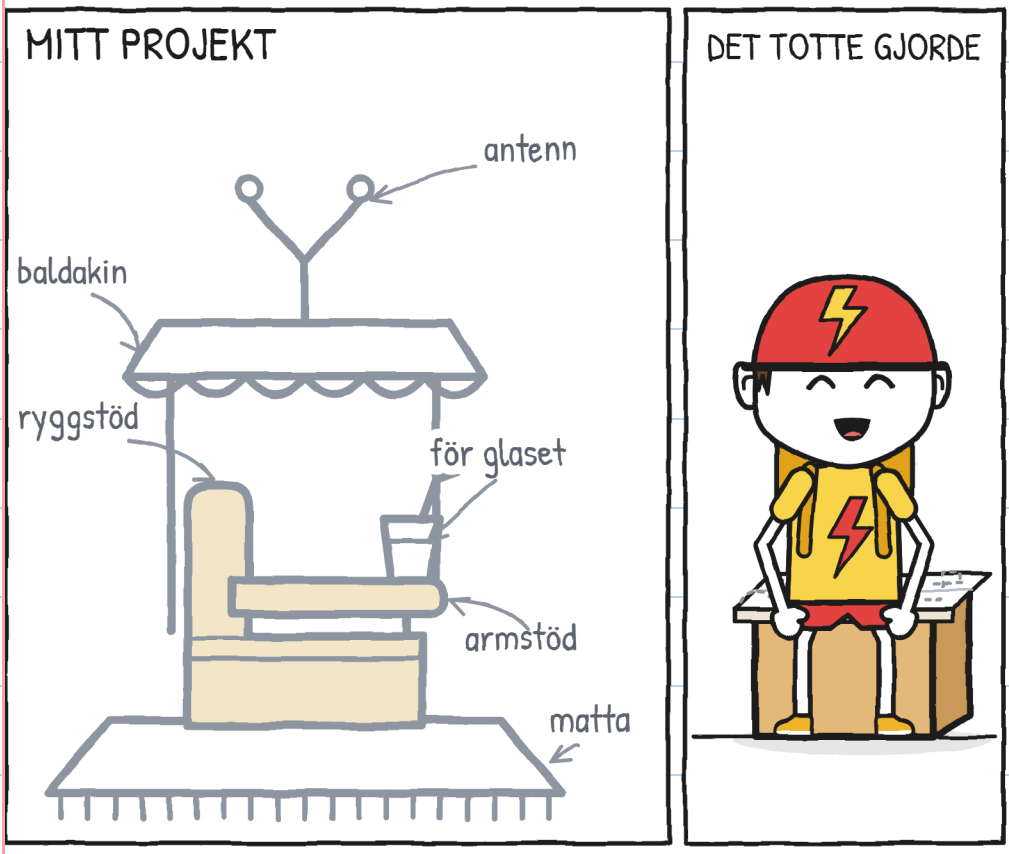
– Tills vidare duger det, sa Totte.

KVAR:
17

”Tills vidare” kan bli år. –J.

Jag visade Totte min ritning
av sittplatsen. Det tog hela veckan.

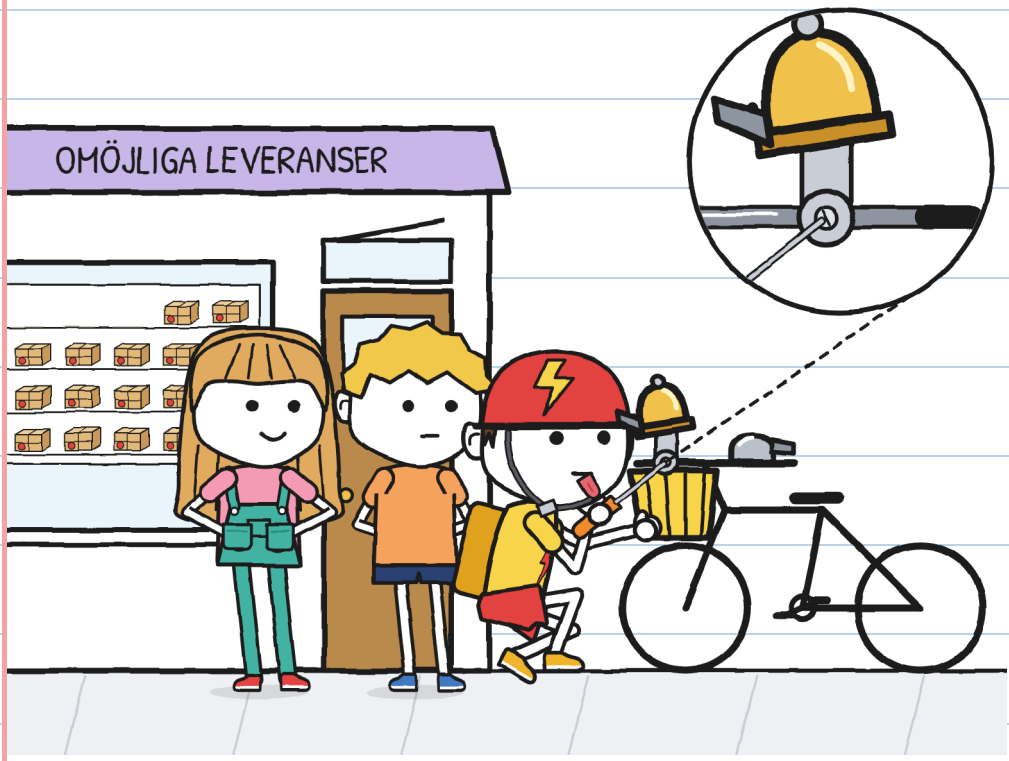

– Får jag den?
Han vek ihop den och satte sig på den.

– Jag håller den, sa jag.

– Jag klarar det, sa Totte.

Jag tittade på skruven.

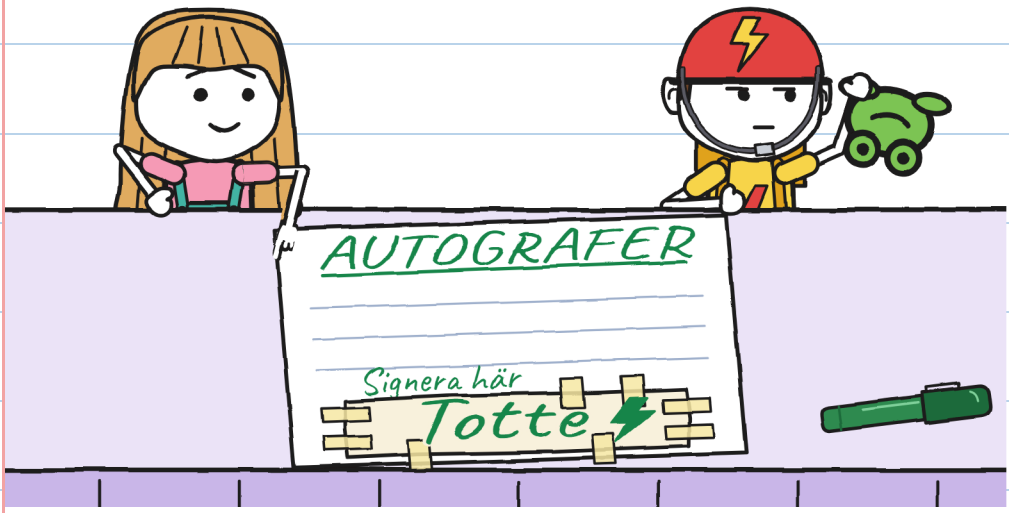

Julia tog fram autografarket.

– Signerar du en äkta autograf?

Totte tittade under arket.

– Okej.

Det har jag förtjänat. –J.

En man med basker
gick sakta över gatan.
Totte bromsade och väntade.
Pling.

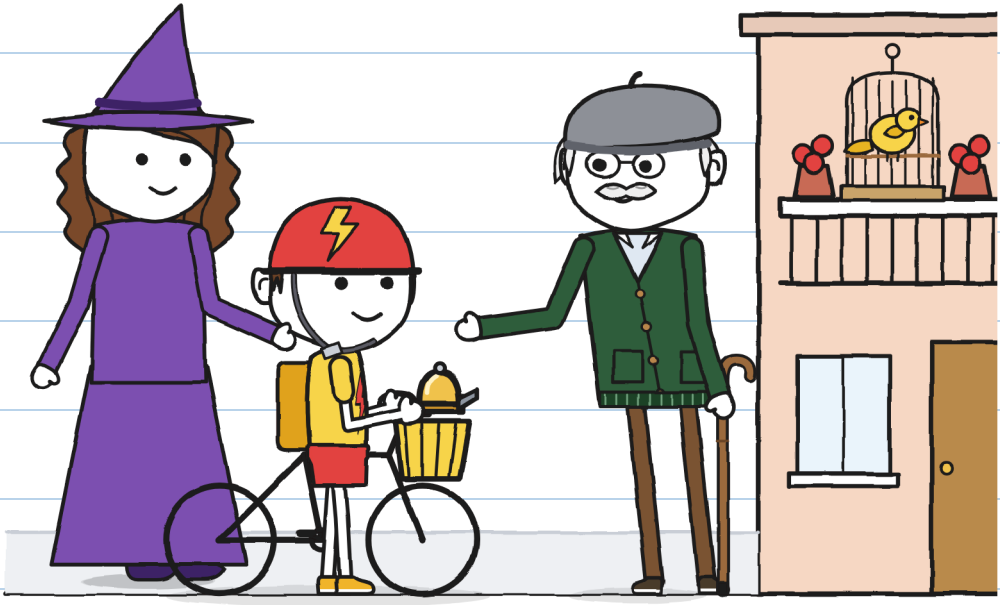

Mannen lyfte käppen till hälsning.

– Det är Don Antonio, Tottis nummer två, sa Märta.

– Ska vi byta namn? frågade mannen.

– Tills vidare, nej.

Det fanns redan sex ledtrådar. Vi lade till två.

DET VI VET

?

R.

1–6 (anteckningsbok 2)

7. Kände Totte.

8. Pinglan: tog år.

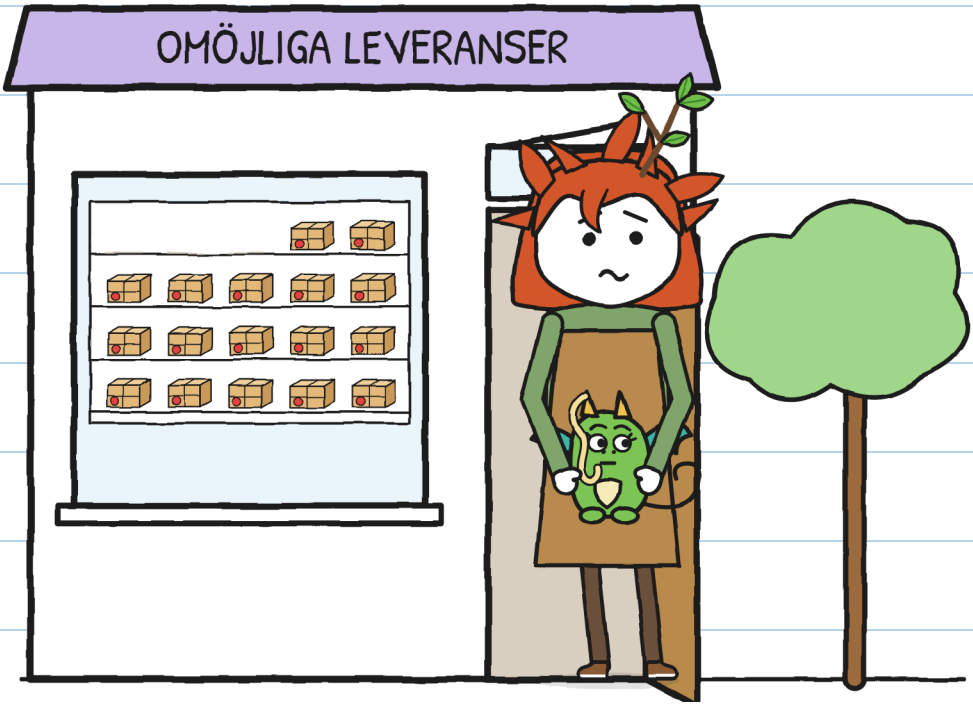
OUTREDT: en förklaring.

– Ska du tacka R.? frågade Julia.

– Både tack och klagomål.

Klockan ett kom Vera in med Smula.

– Smula behöver en säker plats.

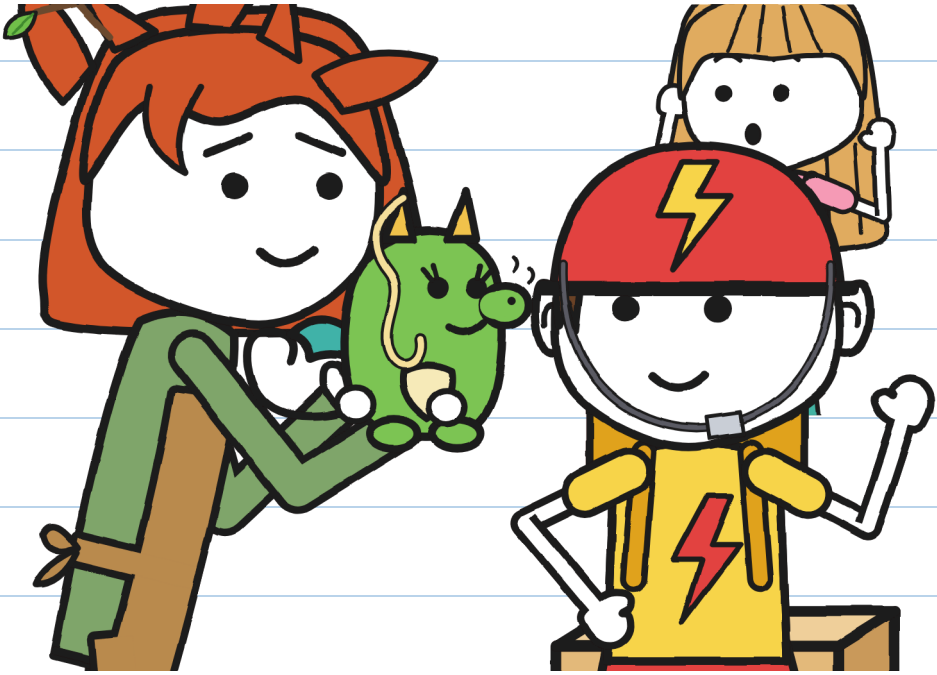
Smula gjorde mitt ”det var inte jag”-ansikte.

Ditt, exakt. Med nudel. –J.

– Behöver du någon snabb? frågade Totte.

– Man måste kunna vänta, sa Vera.

– Det kan jag.

Jag kan vänta. Nu då? –J.

LEVERANS NR 3. Tiden för var och en:

	BLIXTBUD: tio minuter.
	R.: år.
	Totte: sex dagar.
	Julia: elva minuter.

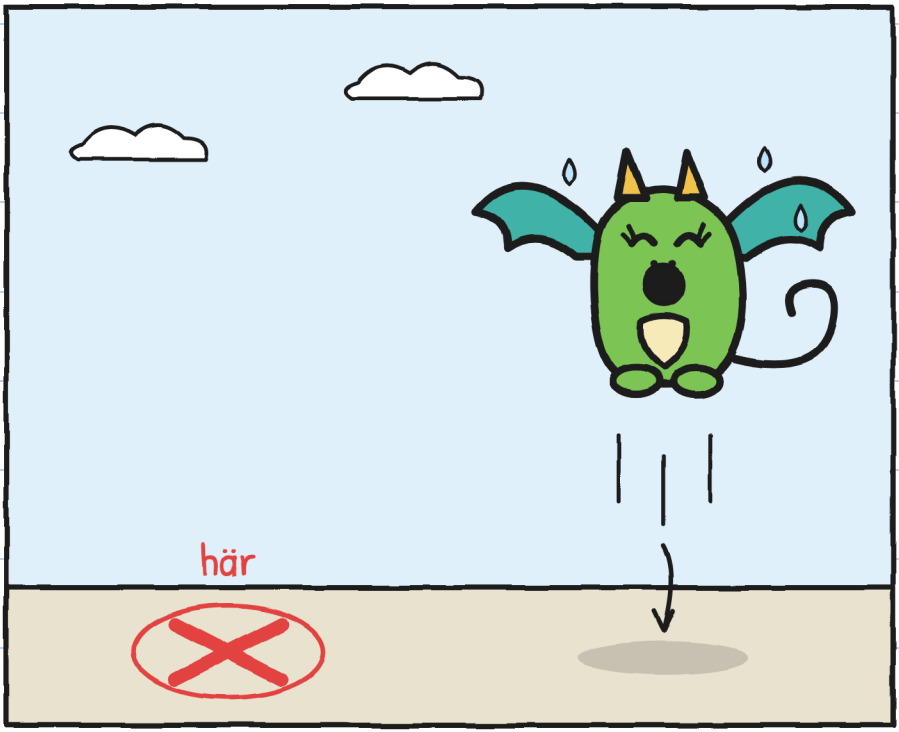

Totte åkte ut för att
leverera. Ett pling hördes.
Nu var det han som ringde.

Jag plingar fortfarande själv. –J.

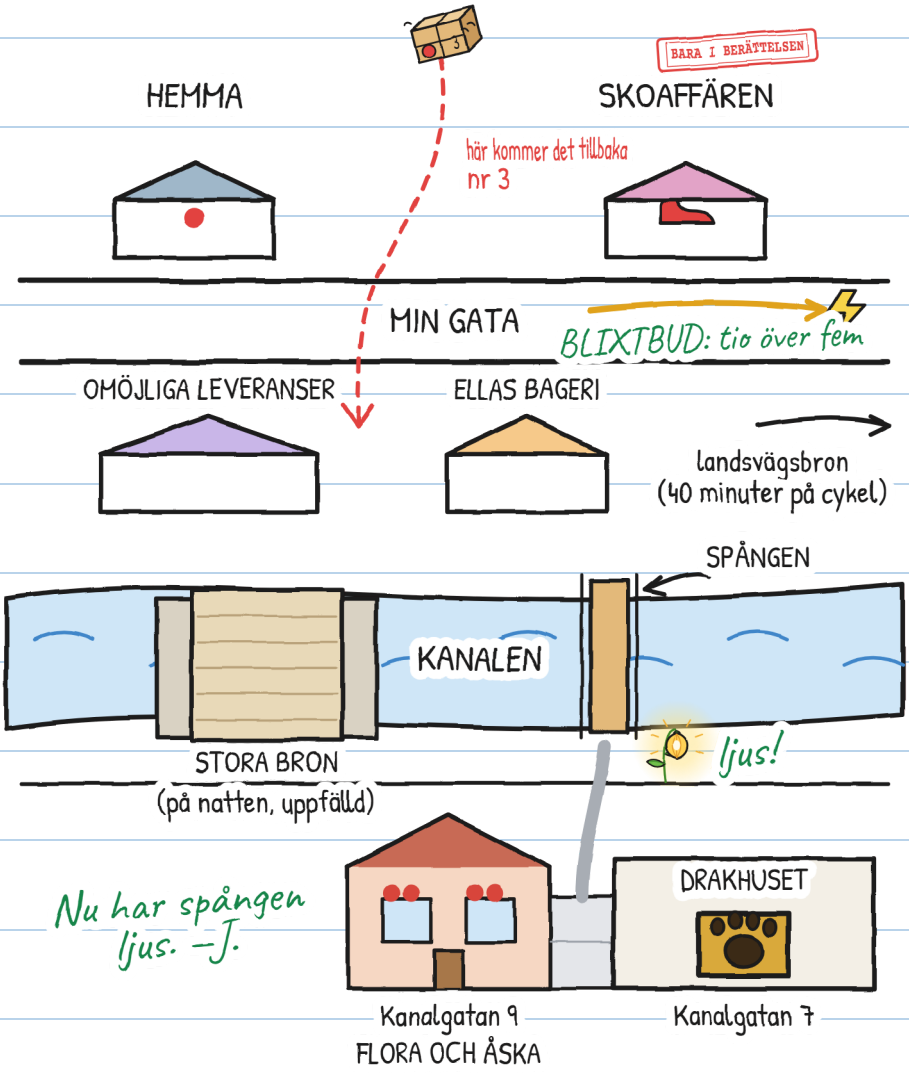
OMÖJLIGA LEVERANSER · 4

(snart)

Var landar Smula? –J.

KVARTERET (version 3)

OCH DU, VAD HETER DU?

Totte kallades Tottis. Nu väljer han själv sitt namn. Och du?

Jag gillar att bli kallad...

Jag kan också kallas...

Jag vill helst inte bli kallad...

Julia. "J." när jag signerar. –J.

EN HISTORIA, SEX STORLEKAR

Det finns sex storlekar, för 3 till 16 år, och fler än 20 språk.

STORLEK XXS · PRE-A1
MÄRTA OCH TOTTE SKRATTAR. SER DU DEN RÖDA CYKELN?

STORLEK XS · A1
Märta log nästan. Totte skrattade också.

STORLEK S · A2
Märta skrattade nästan. Totte skrattade också. Han hade inte skrattat sedan lördags.

STORLEK M · B1
Märta skrattade nästan. Totte skrattade också, första gången sedan lördags.

STORLEK L · B2
Märta gav ifrån sig ett ljud som hos någon annan hade varit ett skratt. Totte skrattade också. Han hade inte skrattat sedan lördags.

STORLEK XL · B2-C1
Illustrerad roman · 13+

Nivåerna enligt GERS är ungefärliga.

Samma pling. –J.

FÖR FAMILJER OCH LÄRARE

Jobba med varje kapitel på linguaula.com

RIKTIG CYKEL: SÅ GÖR DU

1. Alltid hjälm, och ordentligt fastspänd. Också när du bara ska "hit bredvid".
2. Se till att andra ser dig och hör dig: lampor, ljusa kläder och cykelklocka. Cykelklockan varnar, men den bestämmer inte.
3. Båda händerna på styret. Om något distraherar dig, stanna på ett säkert ställe.
4. Trottoaren är till för dem som går: där leder du cykeln. Stanna och titta innan du går över.

Stämpeln BARA I BERÄTTELSEN visar det som händer i berättelsen men inte på gatan.

KONTROLLERA CYKELN

